

**KOMORNÍ
FILHARMONIE
PARDUBICE**

KONCERTNÍ PROGRAM 2025/2026

57.

Hlavní partner

PODZIMNÍ ZAHRADA HUDBY

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Zahradnice z lásky *La finta giardiniera*
předehra k opeře K 196 (5')

CARL PHILIPP EMANUEL BACH

Koncert pro flétnu d moll, Wq 22 H.484.1 (22')

1. *Allegro*
2. *Un poco andante*
3. *Allegro di molto*

———— přestávka ————

JEAN SIBELIUS

Impromptus pro smyčce, op. 5 (6')

EINOJUHANI RAUTAVAARA

Podzimní zahrady (27')

1. *Poetico*
2. *Tranquillo*
3. *Giocososo e leggiero*

————

KLÁRA MACH JASENČÁKOVÁ FLÉTNÁ
KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE
DIRIGENTKA **ALENA HRON**

Pondělí 20. 10. 2025 v 19.00 hodin

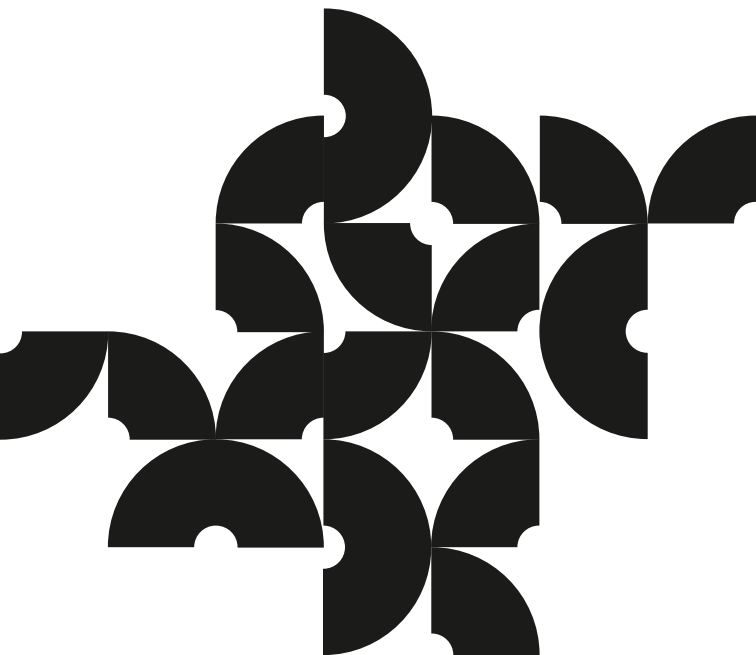
Středa 22. 10. 2025 v 19.00 hodin

SUKOVA SÍŇ DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH

Introdukce s umělci

Středa v 18.00 hodin

Malý sál Domu hudby

Milí posluchači Pardubické komorní filharmonie, možná jste si všimli, že sezonu 2025/2026 naplňuje řada skladeb, ve kterých se ozývá příroda. Dnešní abonentní koncert je koncipován jako protějšek k dubnovému setkání s dirigentem Leošem Svárovským. Dnes se loučíme společně s Mozartovou *Zahradnicí z lásky* a Rautavaarovými *Podzimními zahradami* s pestrými barvami štědré matky přírody, abychom za půl roku přivítali jaro hravou kompozicí *Květinové hodiny* Jeana Françaie a proslulou *Symfonií č. 1 „Jarní“* Roberta Schumanna.

Zahrada na scéně 18. století je plná milostných intrik, převleků a také pološera, ve kterém se neustále někdo ztrácí. Střídavě se milenci poznávají a zase mění svou identitu. Ke dvěma šlechtickým pářům se může přidat ještě služebnictvo, a tím se zakládá téměř nevyčerpatelný arzenál pro bláznivá setkání, která vedou ke komickým i k životu nebezpečným situacím. Zahrada plná milostného vzrušení i bolesti čekala na Mozartova génia ve *Figarově svatbě*, ovšem **Wolfgang Amadeus Mozart** (1756–1791) si vyzkoušel podobný námět již ve svých osmnácti letech v italské komické opeře *La finta giardiniera*. O pět let později se snažil zachránit své dílo a uvedl ho v podobě německého singspielu pod názvem *Die Gärtnerin aus Liebe* (1780). V češtině se proto setkáváme s překladem *Zahradnice z lásky*, i když především jde o „falešnou zahradnici“, za kterou se převleče markýza Violanta, aby získala zpět přízeň hraběte Belfiora. Tak jako se celá opera řítí kupředu v kaleidoskopu sólových výstupů, je i předehra plná ruchu a svěžesti. Očekáváme třídní italský tvar, ale Mozart si předehru vyřešil podle vlastních potřeb: jiskřivou energii vystřídá klidnější tempo vhodné pro dostaveníčko a vše jakoby usne. Návrat svižné komiky Mozart bezprostředně napojil na první scénu opery, a tak posluchači nezbyvá než navštívit celé představení, pokud se nehodlá smířit s pouhou vtipnou ouverturou (pro koncertní účely někteří dirigenti opakují první díl, ale nutná taková úprava není).

Carl Philipp Emanuel Bach (1714–1788) se narodil ve Výmaru, určující však pro něho bylo prostředí Lipska, kam se jeho slavný otec roku 1723 s celou svou početnou rodinou přestěhoval. Je jedním ze čtyř synů Johanna Sebastiana, kterým se podařilo nastoupit profesionální hudební dráhu, přestože od hudby byli poněkud zrazováni a pro jistotu získali právnické vzdělání. Výrazný talent a přísné tatínkovo vedení se

však prosadily, a navíc stál u Carlova křtu proslulý Georg Philipp Telemann. Prostřední jméno tedy převzal po svém kmotrovi, ale znám byl jako Emanuel a kvůli rozlišení byl v dospělosti nazýván podle svého působení: „Berlínský Bach“ (v závěru kariéry převzal službu po Telemannovi a stal se „Hamburským Bachem“). Emanuel Bach jako skvělý hráč na klávesové nástroje získal místo v kapele pruského krále Bedřicha II., který na svůj dvůr povolal nejlepší hudebníky své doby. Bachovými kolegy se stali kupříkladu houslista František Benda nebo flétnista Johann Joachim Quantz. Bach napsal řadu koncertů, ty nejznámější jsou určené pro cembalo, ale Bach neváhal transkribovat, což je dodnes příčinou mnoha nejasností. V posledních letech převažuje názor, že koncerty pro violoncello a také pro flétnu nebyly přepsány z cembalových verzí, ale naopak z nich Bach posléze zkomponoval díla pro svůj nástroj. Stále však není jasné, pro koho *Flétnový koncert d moll* vlastně složil. „Bedřich Veliký“ byl vynikajícím flétnistou, prý cvičil několikrát denně, ale technická náročnost by spíše ukazovala na Quantze. Snad se objasnění ještě někdy dočkáme, vždyť zpracovávání Bachovy pozůstalosti je věcí naší současnosti: při bombardování Berlína na konci 2. světové války byl archiv „Sing-Akademie“ zachráněn vojsky SSSR, ale k nalezení tohoto fondu došlo až roku 1999 v Kyjevě. Berlín archiválie získal roku 2001 a velký zájem o dílo C. P. E. Bacha se rozvinul až s oslavou 300. výročí jeho narození roku 2014. Je také možné, že se Bach dočká třetího soupisu svého díla, prozatím číslo z katalogu Alfreda Wotquenna (1906) doplňuje číslo podle Eugena Helma (1989). Chaos přetrvává: *Koncert pro flétnu d moll* lze najít pod číslem H. 425, přestože je toto číslo již rezervováno pro cembalovou transkripci.

Naštěstí panuje shoda o době vzniku koncertu. Skladba je datována k roku 1747, kdy se již C. P. E. Bach čerstvě honosil titulem komorní hudebník (Kammermusikus). Ze šesti dochovaných flétnových koncertů je právě tento nejocenenější. I když ještě zcela jednoznačně v dynamických kontrastech čerpá z barokního stylu, otevírá již dveře citovému slohu („empfindsamer Stil“) druhé poloviny 18. století. Formální řešení vychází z osvědčeného vivaldiovského třívětého koncertu, v některých momentech však C. P. E. Bach tradiční koncept překonává. První věta je tradičně pojata jako u concerta grossa: mezi hutnými ritornely je dán prostor sólistovi bez významných zásahů orchestru. Ve druhé větě Bach

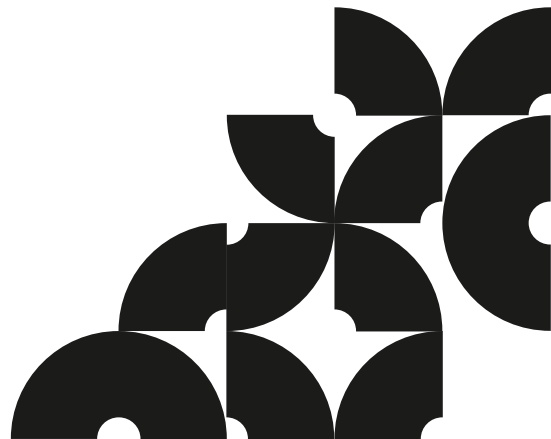
variuje nádherné, širokodeché téma a v některých pasážích dělí melodii mezi flétnu a skupinu prvních houslí. Strhující třetí věta je pevně usazena v rukou orchestru, aby flétna mohla doslova proletět v závratných pasážích nad několikadílným toccatovým základem.

Říká se, že Finové umí mlčet v několika jazycích. Zaslouženě se honosí pověstí inteligentního národa. Mimořádně si váží svého vzdělávacího systému a také přírodního bohatství. **Jean Sibelius** (1865–1957) se zdá být přímo zosobněním finského člověka. Vysoký muž v sobě skrýval křehkou duši (se sklony k sebepodceňování a také k alkoholu), poznal nejvyšší pocty světových metropolí a také dokázal žít mimo civilizaci. Síla prostých hudebních myšlenek Finům evokuje přírodní obrazy, někteří poslouchají *Impromptus pro smyčce, op. 5*, s očima vzhlížejícíma k nebi přes husté větve vzrostlého lesa, kdy dýcháte čerstvý vzduch prosycený vlhkostí tisíců jezer. Okolnosti vzniku této drobné skladby jsou však vzdáleny takovému vlasteneckému patosu. Sibelius definitivně přijal fakt, že se nestane profesionálním houslistou, a s jistou dávkou zklamání se ohlížel za svou dosavadní činností. Opřel se o úspěch šesti klavírních *Impromptů* (1893) a o rok později upravil poslední dvě části pro smyčcový orchestr. Čistý tvar imponuje svou neokázalostí a melancholií: tóninu h moll klavírního *Impromptu* č. 5 změnil na e moll, tu vystřídá E dur ve waltzovém tempu čísla 6, jehož téma je záhy převedeno do e moll. Vrací se klidná vstupní část – sebezpřijetí a vyrovnání, nalezení klidu v přírodě?

Einojuhani Rautavaara (1928–2016) patří společně s Jeanem Sibeliem k největším skladatelským hvězdám Finska. Jeho hudba se začala na světových pódiiach prosazovat v poslední třetině 20. století. Rautavaara přešel od modernistických tendencí k pojmání hudby jako prostředku vyrovnávání se se světem, který nás obklopuje a přesahuje. Pro někoho je příliš romantickým a mystickým, pro jiné přirozeným i složitým jako příroda sama (modální harmonie, impresionistická barevnost). Posuďte sami. Skladba *Podzimní zahrady* (*Syksyn puutarhat*) vznikla na objednávku Skotského komorního orchestru a poprvé zazněla pod názvem *Autumn Gardens* roku 1999 na festivalu BBC Proms v londýnské Royal Albert Hall. Rautavaara nahlížel svou práci jako zachycování něčeho, co tu už je dávno s námi a co stačí jen nechat růst: „Skladatele jsem často

přirovnával k zahradníkovi, oba jsou spíše pozorovatelé a dohlížitelé nad organickým růstem, než stavitelé nebo montéry hotových dílů a prvků.“ Objednávka pro anglický festival autora vedla k představě volně rostoucí zahrady a nikoli geometricky zastřížené zeleně ve francouzských parcích. Posluchače má obklopit znějící prostor a živé vizuální představy. V první větě (Poetico) je rozprádan motiv z Rautavaarovy opery *Dům slunce*: „jako motýl v temné podzimní zahradě“. Hustota zvuku postupně roste, a když se drama proměnlivosti a pomíjivosti asi po deseti minutách rozpadne, hudba bez přerušení vplyne do druhé části (Tranquillo) – monotónnímu střídání půlových a čtvrtových hodnot odpovídá jednotný ztišený dynamický stupeň. Po duchovní kontemplaci následuje radost nad barvami (3. věta *Giocosu e leggiero*), aby se vzápětí podzim ukázal i jako čas zániku. Slavnostní tanec sarabanda má být hrán v plném lesku „con grandezza“, přestože se jedná o pohřeb léta. Skladatel si na tomto místě připomněl slova T. S. Eliota: „poslední růže jsou naplněny prvním sněhem“.

Jiří Kopecký

KLÁRA MACH JASENČÁKOVÁ

Již ve čtyřech letech se Klára Mach Jasenčáková začala věnovat hře na flétnu a její působení na základní umělecké škole jasně směřovalo na Konzervatoř v Bratislavě, kde absolvovala studium ve třídě Viktora Vavry. Od roku 2019 byla posluchačkou Akademie múzických umění v Praze ve třídě Maria Mesanyho. V roce 2024 úspěšně dokončila magisterské studium.

Jasenčáková se zúčastnila několika soutěžních klání, při kterých zaznamenala řadu úspěchů. Na soutěži slovenských konzervatoří získala první místo. Mezi nejvýznamnější ocenění patří první místo v soutěži o stipendium Yamaha Music Foundation of Europe. Na interpretační soutěži Nadace Bohuslava Martinů jí bylo uděleno druhé místo a cena za nejlepší interpretaci skladby Viktora Kalabise. Jako sólistka se představila se Symfonickým orchestrem PKF – Prague Philharmonia nebo Symfonickým orchestrem Bratislavské konzervatoře. Kromě sólové a komorní hry se intenzivně věnuje hře orchestrální. V letech 2019 až 2021 působila jako první flétnistka Štátnej filharmonie Košice, poté se podílela na projektech České studentské filharmonie. V sezoně 2022/2023 byla členkou skupiny fléten v Karlovarském symfonickém orchestru a od ledna roku 2024 zasedla na post první flétny v Komorní filharmonii Pardubice. Své interpretační umění si neustále zdokonaluje na mistrovských kurzech a workshopech. Mezi nejznámější osobnosti, se kterými studovala, patří Emily Beynon, András Adorján, Katalin Kramarics Stefula, Thomas Prévost, Hansgeorg Schmeiser či Catherine Cantin.

ALENA HRON

Výrazná osobnost mladé dirigentské generace Alena Hron na sebe stále častěji poutá pozornost. Rozsah jejích aktivit je obdivuhodný – přijímá tradiční způsob interpretace a zároveň dokáže inovativně přistoupit

k soudobé hudbě, předstupuje před symfonická tělesa i před operní orchestry, vedle dirigování ovládá aranžování a skladbu. Hraje na housle, klavír a také zpívá, jako schopná hudebnice vystupuje se svými autorskými projekty.

Dirigentka Alena Hron na sebe výrazně upozornila při svém debutu na Pražském jaru v květnu 2023 se Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK. Mnohostranná spolupráce Alenu Hron spojuje s Ostravou. S Janáčkovou filharmonií Ostrava vystoupila v Berlíně či Paříži, nahrála také kompletní orchestrální dílo české skladatelky Vítězslavy Kaprálové. V Národním divadle moravskoslezském nastudovala Čajkovského *Labutí jezero*. K opeře umělkyni připoutalo roku 2018 liberecké divadlo F. X. Šaldy Pucciniho *Bohémou*. Roku 2023 asistovala Kasparu Zehnderovi při nové produkci opery *Rusalka* v Metách. Dirigovala již většinu českých symfonických orchestrů: Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK, Symfonický orchestr Českého rozhlasu, Janáčkovu filharmonií Ostrava, PKF – Prague Philharmonia, Filharmonií Bohuslava Martinů Zlín, Filharmonií Hradec Králové, Plzeňskou filharmonií, Západočeský symfonický orchestr Mariánské Lázně i Komorní filharmonií Pardubice. Od sezony 2024/2025 působí jako historicky první šéfdirigentka Jihočeské filharmonie v Českých Budějovicích.

Alena Hron spolupracovala se sólisty zvukných jmen – například s Ivanem Klánským, Josefem Špačkem, Wiesem de Boewé, Janem Mráčkem, Tomášem Jamníkem, Janem Fišerem, Kateřinou Kněžíkovou nebo Veronikou Rovnou. Společně s Jakubem Hrušou vedla orchestrální koncerty na Ševčíkově akademii v Horažďovicích (2022 a 2023). Zahraniční hostování zavedla Alenu Hron například k Südwestdeutsche Philharmonie Konstanz, Göttinger Symphonieorchester, orchestru Collegium Musicum Basel či Státní filharmonii Košice.

Hron studovala dirigování na Pražské konzervatoři a na téže instituci také skladbu a aranžování populární hudby. Na Akademii múzických umění v Praze ji vedli Tomáš Koutník, Leoš Svárovský a Zbyněk Müller. Rok strávila na Norges musikkhøgskole v Oslu. Účastnila se také dirigentských kurzů pod vedením Vasilije Petrenka, Christiana Ehwalda, Stefana Parkmana či Grety Pedersen. V červnu 2024 dokončila své druhé magisterské studium na prestižní Zürcher Hochschule der Künste. Začátkem roku 2024 zvítězila ve stipendijním programu Marin Alsop „Taki Alsop Conducting Fellowship“, který poskytuje dvoutletou systematickou podporu a zajišťuje umělecké příležitosti u zahraničních orchestrů.

PŘIPRAVUJEME

STUDENTI ZA SVOBODU A DEMOKRACII

O SOLE MIO

Světově známé italské a neapolské písně

DANIEL MATOUŠEK TENOR
DIRIGENT **JAN KUČERA**

Čtvrtek 13. 11. 2025 v 19.00 hodin

**AULA ARNOŠTA Z PARDUBIC
UNIVERZITA PARDUBICE**

*Prodej vstupenek od 3. 11. 2025
na recepci Auly Arnošta z Pardubic*

PŘIPRAVUJEME

VARHANNÍ SLAVNOST

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL

Koncert pro varhany a orchestr
č. 13 F dur HWV 295 Kukačka a slavík
(*The cuckoo and the nightingale*)

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL

Vodní hudba HWV 348-350 (výběr)

NAJI HAKIM

Koncert pro varhany a orchestr č. 5
(česká premiéra)

MONIKA MELCOVÁ VARHANY

NAJI HAKIM VARHANY

DIRIGENT **VOJTĚCH SPURNÝ**

Pondělí 24. 11. 2025 v 19.00 hodin

Úterý 25. 11. 2025 v 19.00 hodin

Středa 26. 11. 2025 v 19.00 hodin

SUKOVA SÍŇ DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH

Introdukce s umělci

Středa v 18.00 hodin

Malý sál Domu hudby

ZE ŽIVOTA ORCHESTRU

INAUGURACE

Vstup do 57. sezony byl vskutku slavnostní. Již úvodní skladby přinesly silný pocit očekávání a napětí, které vrcholilo během Mozartovy symfonie „Jupiter“. Netradiční příchod šéfdirigenta Vahana Mardirossiana na pódium jistě zůstane v paměti publika stejně jako technika a vyzrálý projev violoncellisty Yibai Chena. Jeho výkon byl odměněn dlouhými ovacemi a přidavkem. Velké uznání patří také orchestru, který pod novým vedením zahrál s nebývalým entusiasmem.

Foto František Renza

ZE ŽIVOTA ORCHESTRU

CONCERTINO PRAGA

Ti nejlepší z nejmladších – to jsou finálové večery mezinárodní soutěže Concertino Praga. Finalisty letošního ročníku v kategorii dechových nástrojů doprovodila Komorní filharmonie Pardubice pod vedením svého šéfdirigenta. V Betlémské kapli se představili čtyři mimořádně talentovaní sólisté, z nichž vítězství si odnesla hobojistka Raeun Hong.

Celý koncert byl přenášán živě Českým rozhlasem a videozáznam je k dispozici na jejich webových stránkách.

Foto Martin Divíšek

ZE ŽIVOTA ORCHESTRU

SVATOVÁCLAVSKÝ HUDEBNÍ FESTIVAL

V září orchestr čekal ještě jeden zájezd, a to do Ostravy na vyhlášený Svatováclavský hudební festival. Pod vedením respektovaného dirigenta Roberta Kružíka si orchestr mohl zahrát i s další vycházející hudební hvězdou, mladým německým trumpetistou Sandro Hirschem, který je přes svůj nízký věk (*1997) již nyní prvním trumpetistou Beethoven Orchestra Bonn a také držitelem prestižních ocenění.

Foto Martin Kusyn

ZE ŽIVOTA ORCHESTRU

LEOŠ A JEHO KAMARÁDI

První dětské matiné sezony mělo velký úspěch. Pod taktovkou Marka Ivanoviče a s průvodním slovem Petra Kadlece zazněl pestrý výběr z děl Leoše Janáčka. Jeho životní osudy a hudební dílo se dětem přiblížily typicky hravou formou tohoto sehraného duu. Výkon orchestru dodal koncertu energii i barevnost a společně vytvořili příjemnou atmosféru.

Foto František Renza

1. listopadu 2025

ZÁVĚREČNÝ DOSTIHOVÝ DEN

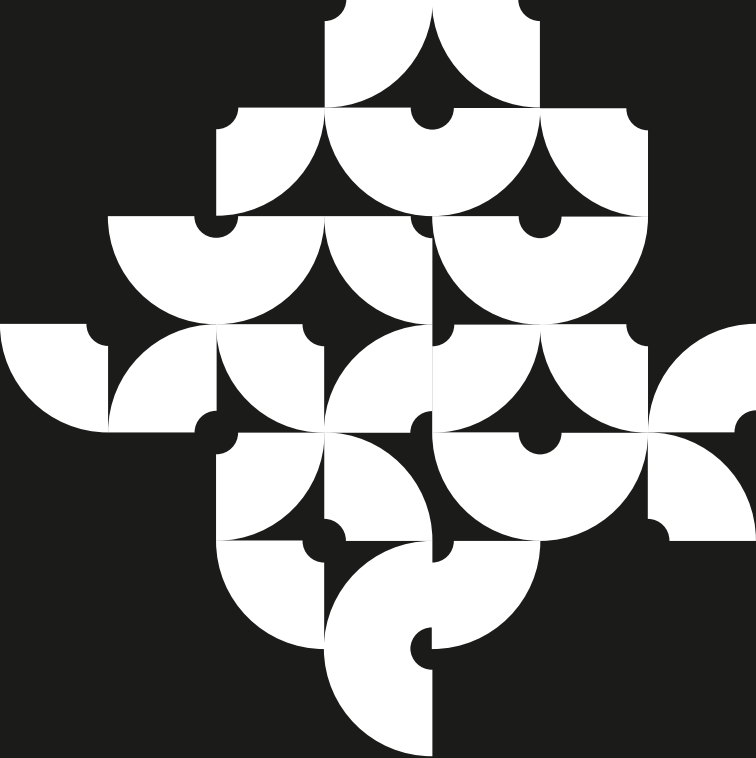
www.zavodistepardubice.cz

Klasika Plus.cz

PORTÁL
O KLASICKÉ HUDBĚ

...Váš vyladěný partner

KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

Komorní filharmonie Pardubice děkuje za všechny finanční příspěvky Ministerstvu kultury České republiky, Pardubickému kraji, statutárnímu městu Pardubice a všem partnerům KFP, jakož i soukromým dárcům a mecenášům.

Partneři KFP

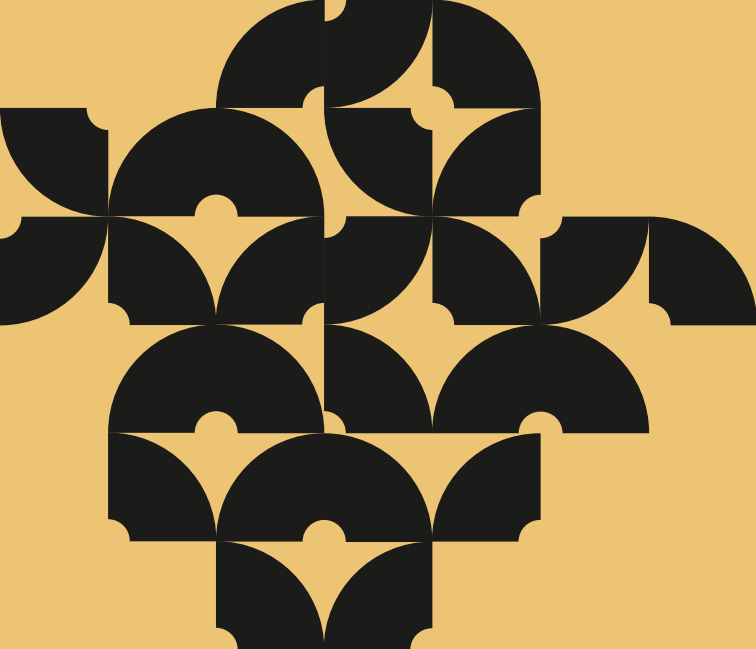

GRAND

Mediální partneři KFP

KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

**DŮM HUDBY
SUKOVA TŘÍDA 1260
530 02 PARDUBICE**

TEL: +420 466 525 471 SEKRETARIÁT
TEL: +420 733 725 842 PŘEDPRODEJ

podatelna@kfpar.cz
www.kfpar.cz

Zřizovatelem Komorní
filharmonie je staturární
město Pardubice.

Koncerty se konají také za finanční podpory
Ministerstva kultury České republiky
a Pardubického kraje.